Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kuues koda)

15. juuli 2015*

Konkurents — Keelatud kokkulepped — Euroopa pingestusteraseturg — Hindade kindlaksmääramine, turu jagamine ning tundliku äriteabe vahetamine — ELTL artikli 101 rikkumise tuvastamise otsus — Koostöö haldusmenetluses — Üldkohtu kodukorra artikli 139 punkt a

Kohtuasjas T-406/10,

Emesa-Trefilería SA, asukoht Arteixo (Hispaania),

Industrias Galycas SA, asukoht Vitoria (Hispaania),

esindajad: advokaadid A. Creus Carreras ja A. Valiente Martin,

hagejad,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: V. Bottka ja F. Castilla Contreras, hiljem V. Bottka ja A. Biolan, keda abistas *barrister* M. Gray,

kostja,

keda toetab

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: F. Florindo Gijón ja R. Liudvinaviciute-Cordeiro,

menetlusse astujad,

mille ese on nõue tühistada ja muuta komisjoni 30. juuni 2010. aasta otsus K(2010) 4387 (lõplik) ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (juhtum COMP/38.344 – Pingestusteras), muudetud komisjoni 30. septembri 2010. aasta otsusega K(2010) 6676 (lõplik) ja komisjoni 4. aprilli 2011. aasta otsusega K(2011) 2269 (lõplik),

ÜLDKOHUS (kuues koda),

koosseisus: president S. Frimodt Nielsen (ettekandja), kohtunikud F. Dehousse ja A. M. Collins,

kohtusekretär: ametnik S. Spyropoulos,

arvestades kirjalikus menetluses ja 26. juuni 2014. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse [1]

[...]

Õiguslik käsitlus

[...]

1. *Esimene väide, et rikutud on EIÕK artiklit 6, põhiõiguste harta artiklit 47 ja õigust õiglasele kohtulikule arutamisele*

[...]

Üldkohtu hinnang

113 Esimese väites kinnitatakse sisuliselt, et konkurentsiõiguse rikkumise valdkonnas läbiviidav menetlus on EIÕK artikli 6 ja põhiõiguste harta artikli 47 seisukohast õigusvastane, kuna karistusõiguslikku laadi menetluses ei saa komisjonile usaldada samal ajal uurimis-, süüdistuse esitamise ja otsuse tegemise pädevust ilma, et Üldkohus teostaks niisuguste otsuste üle täielikku kontrolli, mida hagejate sõnul tehtud ei ole.

Põhimõtete meeldetuletus

114 Olgu meenutatud, et eespool punktis 69 viidatud kohtuotsuses Schindler Holding jt *vs.* komisjon (EU:C:2013:522) leidis Euroopa Kohus järgmist:

„33. […] vastupidi apellantide väidetule ei ole asjaolu, et konkurentsivaldkonnas trahve määravaid otsuseid teeb komisjon, iseenesest vastuolus EIÕK artikliga 6, nagu seda on tõlgendanud Euroopa Inimõiguste Kohus. Selles osas tuleb märkida, et eespool viidatud kohtuotsuses A. Menarini Diagnostics *vs.* Itaalia, mis käsitleb Itaalia konkurentsiasutuse poolt seoses käesolevas asjas apellantidele ette heidetud konkurentsivastase tegevusega analoogse tegevuse eest määratud trahvi, leidis Euroopa Inimõiguste Kohus, et määratud trahvi summa suurust arvestades kuulus karistus oma raskuse tõttu karistusõiguse alla.

34. Samas meenutas kohus kõnealuse kohtuotsuse punktis 58, et konkurentsieeskirjade rikkumiste uurimise ja nende eest karistamise ülesande usaldamine haldusasutustele ei ole EIÕK-ga vastuolus, eeldusel et huvitatud isikul on võimalus vaidlustada kõiki tema vastu tehtud otsuseid kohtus, mis pakub EIÕK artiklis 6 sätestatud tagatisi.

35. Euroopa Inimõiguste Kohus täpsustas kohtuotsuse A. Menarini Diagnostics *vs.* Itaalia punktis 59, et EIÕK artikkel 6 ei välista, et haldusmenetluse liiki menetluses määrab „karistuse” kõigepealt haldusasutus. See aga eeldab, et haldusasutuse otsus, mis ise ei vasta EIÕK artikli 6 lõikes 1 ette nähtud tingimustele, oleks allutatud täieliku pädevusega kohtuorgani hilisemale kontrollile. Sellist kohtuorganit iseloomustab muu hulgas õigus muuta madalama organi tehtud otsust igas punktis nii faktiliselt kui ka õiguslikult. Eelkõige peab kohtuorganil olema pädevus analüüsida kõiki faktilisi ja õiguslikke küsimusi, mis on talle lahendamiseks esitatud vaidluses asjakohased.

1 — Esitatud on üksnes käesoleva kohtuotsuse punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

36. Tehes otsust seoses tõhusa kohtuliku kaitse põhimõttega, mis väljendub käesoleval ajal liidu õiguse üldpõhimõttena harta artiklis 47 ja mis vastab liidu õiguses EIÕK artikli 6 lõikele 1, on Euroopa Kohus leidnud, et lisaks EL toimimise lepingus sätestatud seaduslikkuse kontrollile on liidu kohtul täielik pädevus, mis on talle ELTL artikli 261 kohaselt antud määruse nr 1/2003 artikliga 31 ja mis annab talle õiguse asendada komisjoni hinnang enda omaga ja järelikult määratud trahv või karistusmakse tühistada, seda vähendada või suurendada (kohtuotsus, 8.12.2011, Chalkor *vs.* komisjon, C-386/10 P, EKL, EU:C:2011:815, punkt 63).

37. Seoses seaduslikkuse kontrolliga on Euroopa Kohus meenutanud, et liidu kohus peab seda kontrolli teostama tõendite alusel, mille on hageja esitanud oma väidete põhjendamiseks, ja et kohus ei saa tugineda kaalutlusruumile, mis on komisjonil, ei selliste tõendite valikul, mida on arvesse võetud 1998. aasta suunistes nimetatud kriteeriumide kohaldamisel, ega ka nende tõendite hindamisel, et loobuda põhjalikust õiguslike ja faktiliste asjaolude kontrollimisest (kohtuotsus Chalkor *vs.* komisjon, EU:C:2011:815, punkt 62).

38. Kuna aluslepingutes ette nähtud kontroll tähendab, et liidu kohus teostab nii õiguslike kui ka faktiliste asjaolude kontrolli ja et tal on pädevus hinnata tõendeid, tühistada vaidlustatud otsus ning muuta trahvide summat, siis järeldas Euroopa Kohus, et seega ei ole tõsi see, et ELTL artiklis 263 sätestatud seaduslikkuse kontroll, mida trahvisumma puhul täiendab määruse nr 1/2003 artiklis 31 ette nähtud täielik pädevus, oleks vastuolus käesoleval ajal harta artiklis 47 sätestatud tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtte nõuetega (kohtuotsus Chalkor *vs.* komisjon, EU:C:2011:815, punkt 67)."

115 See, et vaidlusaluse otsuse üle tervikuna omal algatusel kontrolli läbi ei viida, ei riku tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtet. Selle põhimõtte järgimiseks ei ole vältimatult vajalik, et Üldkohus, olgugi et ta peab vastama esitatud väidetele ning kontrollima nii õiguslikke kui ka faktilisi asjaolusid, peab omal algatusel uuesti läbi viima toimiku täieliku uurimise (kohtuotsused, 8.12.2011, Chalkor *vs.* komisjon, C-386/10 P, EKL, EU:C:2011:815, punkt 66, ning 26.10.2013, Kone jt *vs.* komisjon, C-510/11 P, EU:C:2013:696, punkt 32).

116 Seoses tühistamisotsuste suhtelise ulatusega on Euroopa Kohus korduvalt leidnud, et kuigi mitme ettevõtja suhtes konkurentsivaldkonnas vastuvõetud otsus on koostatud ja avaldatud üheainsa otsusena, tuleb seda käsitada üksikute otsuste kogumina, milles tuvastatakse igale adressaadiks olevale ettevõtjale süüks pandav rikkumine või rikkumised, ja määratakse vajaduse korral trahv (kohtuotsused, 14.9.1999, komisjon *vs.* AssiDomän Kraft Products jt, C-310/97 P, EKL, EU:C:1999:407, punkt 49 jj, ning 15.10.2002, Limburgse Vinyl Maatschappij jt *vs.* komisjon, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ja C-254/99 P, EKL, EU:C:2002:582, punkt 100).

117 Euroopa Kohus leidis oma 11. juuli 2013. aasta otsuses Team Relocations jt *vs.* komisjon (C-444/11 P, EU:C:2013:464), et kui otsuse adressaat otsustab esitada tühistamishagi, siis käsitleb liidu kohus üksnes adressaati puudutavaid otsuse osasid ja teisi adressaate puudutavad osad ei puutu liidu kohtu lahendatava vaidluse esemesse, kui ei esine erilisi asjaolusid, ning ta viitab selles küsimuses 22. jaanuari 2013. aasta kohtuotsusele komisjon *vs.* Tomkins (C-286/11 P, EKL, EU:C:2013:29, punktid 43 ja 49).

118 Ülejäänud osas on otsus seega jätkuvalt siduv nende adressaatide suhtes, kes tühistamishagi ei esitanud (vt selle kohta kohtuotsus Limburgse Vinyl Maatschappij jt *vs.* komisjon, punkt 116 eespool, EU:C:2002:582, punkt 100).

119 Lisaks on leitud, et menetluslikud tagatised, mida tuleb järgida konkurentsieeskirjade rikkumise menetluses, ei näe komisjonile ette kohustust luua niisugune sisekorraldus, mis takistaks ühel ja samal ametnikul samas asjas tegutseda uurija ja raportöörina (vt kohtuotsus, 11.3.1999, Aristrain *vs.* komisjon, T-156/94, EKL, EU:T:1999:53, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika).

120 Euroopa Kohus on juba leidnud, et miski ei takista seda, et komisjoni liikmeid, kes peavad vastu võtma trahve määrava otsuse, teavitatakse ärakuulamise tulemustest isikute poolt, keda komisjon on volitanud ärakuulamist läbi viima (kohtuotsus, 15.7.1970, Buchler *vs.* komisjon, 44/69, EKL, EU:C:1970:72, punktid 19–23).

Esimese väite põhjendatus

121 Üldkohus otsustas 18. detsembril 2013 2. mai 1991. aasta kodukorra artiklis 64 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames esitada hagejatele kirjalikult küsimus eespool punktis 69 viidatud kohtuotsuse Schindler Holding jt *vs.* komisjon (EU:C:2013:522) võimaliku mõju suhtes nende hagi põhjendamiseks esitatud esimesele väitele. Hagejad vastasid 30. jaanuaril 2014.

122 Hagejad märkisid sellega seoses, et vaatamata eespool punktis 69 viidatud kohtuotsusele Schindler Holding jt *vs.* komisjon (EU:C:2013:522), soovisid nad jääda oma esimese väite juurde (vt eespool punkt 111).

123 Esiteks tuleb eespool punktis 114 ja järgmised meenutatud kohtupraktikat arvestades lükata tagasi kõik argumendid selle kohta, et EIÕK artikliga 6 ja põhiõiguste harta artikliga 47 on vastuolus menetlus, mille komisjon viib läbi keelatud kokkulepete puhul ja nagu see on ette nähtud määruses nr 1/2003, ning selle üle Üldkohtu teostatava täieliku pädevuse kontrolli puudumise kohta.

124 Eespool punktis 115 meenutatud kohtupraktikat arvestades tuleb tagasi lükata ka argumendid selle kohta, et Üldkohus ei ole kontrollinud omal algatusel vaidlustatud otsust tervikuna.

125 Samuti tuleb tagasi lükata hagejate argumentatsioon, mille kohaselt sisuliselt on niisuguse tühistamisotsuse *erga omnes* mõju puudumine, millega tühistatakse konkurentsivaldkonnas adressaadile trahvi määramise üksikotsus, vastuolus nõudega, et Üldkohus teostaks täielikku kontrolli, ning muudab komisjoni ja Üldkohtu menetluse tervikuna vastuolus olevaks EIÕK artikli 6 lõike 1 nõuetega.

126 Esiteks tuleb meenutada, et üksikotsuse tühistamisel on *erga omnes* mõju ja see on kõigile siduv, kuid vastavalt eespool punktis 116 meenutatud kohtupraktikale ei saa kõik sellele tugineda – erinevalt üldkohaldatava akti tühistamisest – kui ei esine teatavaid erilisi asjaolusid (kohtuotsus komisjon *vs.* Tomkins, punkt 117 eespool, EU:C:2013:29, punktid 43 ja 49). Kohtuotsus, millega tühistatakse otsus, mis kuulub üksikute otsuste kogumisse, võib menetluses, mille komisjon viib läbi keelatud kokkulepete valdkonnas, järelikult teatavatel juhtudel menetluses, mille tulemusel see tühistamisotsus tehti, kaasa tuua teatavaid tagajärgi muudele isikutele kui hageja.

127 Teiseks tuleb tõdeda, et eespool punktis 69 viidatud kohtuotsuses Schindler Holding jt *vs.* komisjon (EU:C:2013:522) kinnitas Euroopa Kohus, et keelatud kokkulepete valdkonnas on komisjoni ja Üldkohtu menetlus tervikuna kooskõlas EIÕK artikliga 6 ja põhiõiguste harta artikliga 47. Seda järeldust ei sea seega kahtluse alla hagejate väited, mille kohaselt ei teosta Üldkohus komisjoni otsuse üle täielikku kontrolli, kui tema tühistamisotsustel ei ole *erga omnes* mõju, sest Euroopa Kohus võttis tingimata arvesse oma väljakujunenud kohtupraktikat, mida on meenutatud eespool punktides 116–118, kui ta tegi otsuse kohtuasjas, milles tehti eespool punktis 69 viidatud kohtuotsus Schindler Holding jt *vs.* komisjon (EU:C:2013:522).

128 Kolmandaks tuleb vajaduse piires viimaseks meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei ole igal juhul liidu kohtu ülesanne seada ennast liidu asutava võimu asemele eesmärgiga hakata asutamislepinguga kehtestatud õiguskaitsevahendeid ja menetlusi muutma (vt kohtuotsus, 21.4.2005, Holcim (Deutschland) *vs.* komisjon, T-28/03, EKL, EU:T:2005:139, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).

129 Järelikult tuleb tühistamisotsuste *erga omnes* mõju puudumisel põhinev väide tagasi lükata.

130 Teiseks, mis puudutab hagejate argumentatsiooni, mille nad esitasid vastuseks Üldkohtu kirjalikele küsimustele ning kohtuistungil sellega seoses neile esitatud küsimustele, siis tuleb tõdeda, et see on igal juhul põhjendamatu.

131 Tuleb märkida, et määrus nr 1/2003 ei näe ette, et otsus, millega lõpetatakse haldusmenetlus, on otsus, mille teeb Üldkohus. See *de lege ferenda* argumentatsioon – mida hagejad pealegi on kohtuistungil möönnud – ei rajane mingilgi käesoleva vaidluse suhtes kohaldatavas regulatsioonis ette nähtud alusel ning komisjoni otsuse peale esitatud tühistamishagi ei saa seega sellel põhineda.

132 Veel olgu meenutatud, et määruse nr 1/2003 artikli 25 lõikes 5 on küll ette nähtud, et aegumistähtaeg möödub hiljemalt päeval, mil kahekordse aegumistähtajaga võrdne ajavahemik lõpeb, ilma et komisjon oleks määranud trahvi või karistusmakset. Lisaks on artikli 25 lõikes 5 täpsustatud, et maksimaalne kümneaastane tähtaeg pikeneb aja võrra, mille jooksul oli aegumistähtaeg vastavalt lõikele 6 peatunud. Sama määruse artikli 25 lõige 6 aga näeb ette, et trahvide või karistusmaksete määramisega seotud aegumistähtaja kulgemine peatub komisjoni otsuse Euroopa Kohtus läbivaatamise ajaks.

133 Käesolevas asjas ei ole vaidlust selles, et komisjon võttis otsuse, millega määrati hagejatele trahv, vastu enne määruse nr 1/2003 artikli 25 lõikes 5 ette nähtud kümneaastase tähtaja möödumist.

134 Seega osas, milles hagejad väidavad, et aegumistähtaeg on nende puhul möödunud, tuleb märkida, et nad esitasid oma hagi 15. septembril 2010 ja et alates sellest kuupäevast oli vastavalt määruse nr 1/2003 artikli 25 lõikele 6 aegumine järelikult peatunud.

135 Seetõttu tuleb esimene väide tervikuna tagasi lükata.

[...]

2. *Teine väide, et rikutud on võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtteid ning põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 1, kuna komisjon keeldus ekslikult hagejatele laiendamast Arcelor España esitatud leebema kohtlemise taotlust*

[...]

Vaidlustatud otsuse meeldetuletus

[...]

Üldkohtu hinnang

Põhimõtete meeldetuletus

152 Olgu meenutatud, et vastavalt kohtupraktikale võib vaid leebema kohtlemise teatise alusel komisjoniga koostööd teinud ettevõtjal selle teatise alusel vähendada trahvi, mis oleks ilma sellise koostööta määratud. Seda vähendamist ei saa laiendada äriühingule, kes kõnealuse rikkumise teatud ajavahemiku vältel kuulus ettevõtjast moodustunud ühte majandusüksusse, kuid kes ei olnud enam selle majandusüksuse osa hetkel, kui viimati nimetatud ettevõtja komisjoniga koostööd tegi. Vastupidine tõlgendus tähendaks üldiselt, et ettevõtjate üleminekute korral tuleb äriühingule, kes esialgu rikkumises osales kui rikkumisega vahetult seotud tütarettevõtja emaettevõtja ja kes andis selle tütarettevõtja üle teisele ettevõtjale, kohaldada vajaduse korral trahvi vähendamist, mida kohaldati teisele ettevõtjale selle alusel, et tütarettevõtja tegi komisjoniga koostööd, ehkki see esimene äriühing ei osalenud ise kõnealuse rikkumise avastamises ega avaldanud selle koostöö hetkel otsustavat mõju

oma endisele tütarettevõtjale. Arvestades leebema kohtlemise teatise eesmärki, milleks on soodustada liidu konkurentsiõigust rikkuva tegevuse avastamist, ning soovides tagada selle õiguse tõhusat kohaldamist, ei ole mingit õigustust, et trahvi vähendamist, mida kohaldati ettevõtjale tema koostöö eest komisjoniga, laiendataks ettevõtjale, kes küll minevikus oli kontrollinud kõnealuse rikkumisega seotud tegevusvaldkonda, kuid ei olnud ise kaasa aidanud selle rikkumise avastamisele (vt selle kohta kohtuotsused, 30.4.2014, FLSmidth *vs*. komisjon, C-238/12 P, EKL, EU:C:2014:284, punktid 83 ja 85; 19.6.2014, FLS Plast *vs*. komisjon, C-243/12 P, EKL, EU:C:2014:2006, punktid 85 ja 87, ning kohtuotsus Hoechst *vs*. komisjon, punkt 148 eespool, EU:T:2009:366, punkt 76).

153 Sellest kohtupraktikast tuleneb, et kriteerium, mida tuleb arvesse võtta selle hindamisel, kas ettevõtjale tuleb võimaldada leebemat kohtlemist, on tema tõhus panus rikkumise avastamisel või rikkumise tõendamisel.

154 Samuti tuleneb sellest, et leebemat kohtlemist võimaldatakse ettevõtjale, st majandusüksusele, mis eksisteeris komisjonile leebema kohtlemise taotluse esitamise ajal.

155 Ettevõtja tõhusa koostöö põhimõte väljendub leebema kohtlemise teatise punktis 7 ja punkti 11 alapunktis a, mis puudutab kaitset trahvide eest ja mille kohaselt asjaomane ettevõtja teeb haldusmenetluse jooksul pidevalt tihedat ja tõhusat koostööd, ning teatise punkti 23 alapunkti b teises lõigus, mis käsitleb trahvi vähendamist ja mis näeb ette, et komisjon võib arvesse võtta ettevõtja poolt pärast andmete esitamist tehtud koostöö ulatust ja järjepidevust.

156 Järelikult ei saa vähendada ettevõtja trahvi, kui ta ei ole rikkumise tõendamisel tõhusat koostööd teinud.

157 Sel alusel asus Euroopa Kohus eespool punktis 152 viidatud kohtuotsustes seisukohale, et äriühingule, kes kõnealuse rikkumise teatud ajavahemiku vältel kuulus ettevõtjast moodustunud ühte majandusüksusse, kuid kes ei olnud enam selle majandusüksuse osa hetkel, kui viimati nimetatud ettevõtja komisjoniga koostööd tegi, ei saa komisjoniga tõhusat koostööd teinud majandusüksusele kohaldatud leebemat kohtlemist võimaldada.

158 Euroopa Kohus leidis samuti sel alusel, et ei ole mingit õigustust, et trahvi vähendamist, mida kohaldati ettevõtjale tema koostöö eest komisjoniga, laiendataks ettevõtjale, kes küll minevikus oli kontrollinud kõnealuse rikkumisega seotud tegevusvaldkonda, kuid ei olnud ise kaasa aidanud selle rikkumise avastamisele.

159 Tuleb asuda seisukohale, et leebema kohtlemise kohaldamata jätmine põhjusel, et rikkumise avastamisel ei ole osaletud ega tõhusat koostööd tehtud, kehtib selles ulatuses nii endise tütarettevõtja puhul, kui leebema kohtlemise taotluse on esitanud tema endine emaettevõtja, kui ka endise emaettevõtja puhul, kui leebemat kohtlemist on taotlenud tema endine tütarettevõtja.

Hindamine käesolevas asjas

160 Käesolevas asjas tuleb kõigepealt meenutada, et leebema kohtlemise taotluse, mille laiendamist hagejad soovivad, esitasid 28. juunil 2007 Arcelor España ja tema tütarettevõtjad, Mittal Steel Company ja tema tütarettevõtjad, sh Arcelor, ning Tréfileurope ja tema tütarettevõtjad, nõudes sõnaselgelt, et mis tahes kaitset trahvide eest või trahvi vähendamist, mida võimaldatakse Arcelor Espanale, laiendataks ka Emesale ja Galycasele, kusjuures Arcelor España tagab nende kaitseõigused vastavalt Arcelor España ja Companhia Previdente vahel sõlmitud müügilepingule.

161 Tuleb siiski tõdeda, et vaatamata sõnaselgetele viidetele Emesale ja Galycasele 28. juuni 2007. aasta leebema kohtlemise taotluses, ei kuulunud viimased formaalselt leebema kohtlemise taotluse esitanute moodustatavasse ettevõtjasse; seda hagejad ka ei väida.

162 Ent eespool punktis 152 viidatud kohtupraktikast nähtub, et äriühingule saab laiendada leebema kohtlemise taotlust, mida ta formaalselt ei ole esitanud, üksnes juhul, kui taotluse esitamise ajal kuulus ta taotluse esitajaga samasse ettevõtjasse.

163 Sellega seoses tuleb tõdeda, et Emesa ja Galycas, kelle 2004. aastal omandas Companhia Previdente, ei kuulunud enam Arcelor Españasse hetkel, mil viimane 2007. aastal leebema kohtlemise taotluse esitas. Seega märkis komisjon vaidlustatud otsuses õigesti, et nad ei kuulunud enam ettevõtjasse, kes esitas talle leebema kohtlemise taotluse.

164 Olgu märgitud, et Emesale ja Galycasele võimaldatud trahvi 5% vähendamist teabe alusel, mille nad ise komisjonile 2002. aastal esitasid, laiendati ka Arcelor Españale põhjusel, et ajal, mil hagejad selle teabe esitasid, kuulusid Arcelor España ja hagejad samasse ettevõtjasse.

165 Edasi tuleb analüüsida, kas käesoleva juhtumi eriomaseid asjaolusid arvestades ja hoolimata eeltoodud kaalutlustest oleks komisjon pidanud Arcelor España esitatud leebema kohtlemise taotluse alusel võimaldama leebemat kohtlemist hagejatele.

166 Selles küsimuses tuleb nentida esiteks, et hagejate koostöö komisjoniga menetluses, mille tulemusel võeti vastu vaidlustatud otsus, piirdub teabega, mille nad esitasid komisjonile enda 25. oktoobril 2002. aasta leebema kohtlemise taotluse raames, mille alusel komisjon vähendas trahvi 5%.

167 Hagejad märgivad küll, et 28. juuni 2007. aasta leebema kohtlemise taotluse raames Arcelor España edastatud Emesa märkmed pärinevad neilt, on koostatud tollal Emesa endise töötaja poolt ja on avaldanud märkimisväärset mõju rikkumise kestusele ja raskusele.

168 Siiski tuleb märkida, et nende märkmete päritolu ja vaieldamatu lisaväärtus ei tõenda hagejate aktiivset koostööd komisjoniga. Toimikust nähtub vastupidi – ja hagejad ei vaidle sellele vastu –, et komisjonile Arcelor España edastatud Emesa märkmed olid Arcelor España, mitte hagejate valduses ning vaidlust ei ole selles, et hagejad ei olnud kursis Arcelor España esitatud leebema kohtlemise taotlusega, mida Arcelor España hoidis saladuses vastavalt kohaldatavatele eeskirjadele.

169 Teiseks, komisjoni käitumine, kes vastupidi tema väidetule ei teavitanud Arcelor Españat õigel ajal ja täpselt asjaolust, et tema leebema kohtlemise taotlust ei saa laiendada nii, et see hõlmaks Emesa ja Galycase, ei tekita siiski hagejatele õigust Arcelor Espana leebema kohtlemise taotluse kohaldamisele.

170 Nimelt oleks ArcelorMittal España võinud hea halduse seisukohast komisjonile küll ette heita seda, et viimane vastas Arcelor España 28. juuni 2007. aasta leebema kohtlemise taotlusele alles 19. septembril 2008, ilma et ta oleks sõnaselgelt jätnud rahuldamata taotluse laiendada seda Emesale ja Galycasele, kuid see ei mõjuta kuidagi hagejate võimalust saada kasu leebema kohtlemise taotlusest, millega seoses nad aktiivset koostööd ei teinud.

171 Kõiki eeltoodud põhjusi arvestades tuleb asuda seisukohale, et komisjon ei rikkunud hea halduse põhimõtet ja põhiõiguste harta artiklit 41 ega võrdse kohtlemise põhimõtet ning õigluse põhimõtet, kui ta ei laiendanud Arcelor España esitatud leebema kohtlemise taotlust Emesale ja Galycasele, kellel sellele õigust ei olnud, ning sellest tulenevalt ei vähendanud nende trahvi analoogselt ArcelorMittal España trahvi vähendamisele.

172 Järelikult tuleb teine väide tervikuna tagasi lükata.

[...]

Kohtukulud

188 Kodukorra artikli 134 lõike 1 esimese lõigu alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

189 Kuna kohtuotsus on tehtud hagejate kahjuks ning komisjon ja nõukogu on nõudnud kohtukulude hüvitamist, siis tuleb hagejate kohtukulud jätta nende endi kanda ning lisaks mõista neilt välja komisjoni ja nõukogu kohtukulud.

190 Kodukorra artikli 139 punkti a kohaselt võib Üldkohus juhul, kui pool on tekitanud Üldkohtule kulusid, mida oleks võinud vältida, eriti kui hagi on esitatud ilmselgelt alusetult, need kulud välja mõista sellelt poolelt.

191 Olgu meenutatud, et käesolevas asjas kohustas Üldkohus 16. mai 2014. aasta määrusega komisjoni esitama 17. detsembri 2013. aasta menetlust korraldavate meetmete esemeks olevate dokumentide konfidentsiaalse versiooni, mida komisjon ei olnud talle veel esitanud.

192 Komisjon esitas 23. mail 2014 Üldkohtule nende dokumentide mittekonfidentsiaalse versiooni.

193 Lisaks kohustas Üldkohus 12. juuni 2014. aasta määrusega komisjoni esitama nende dokumentide konfidentsiaalse versiooni.

194 Komisjon täitis selle nõudmise 16. juunil 2014.

195 Arvestades Üldkohtule tekitatud olulisi kulusid, mida oleks võinud vältida, tuleb komisjonilt Üldkohtu kasuks välja mõista üks osa nendest kuludest, st 1500 eurot.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kuues koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta Emesa-Trefilería, SA ja Industrias Galycas, SA kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Komisjoni ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.

3. Mõista komisjonilt Üldkohtu kasuks kodukorra artikli 139 punkti a alusel välja 1500 eurot, et hüvitada osa viimasele tekitatud kuludest.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 15. juulil 2015 Luxembourgis.

Allkirjad